

לקראת זבל נוזלי

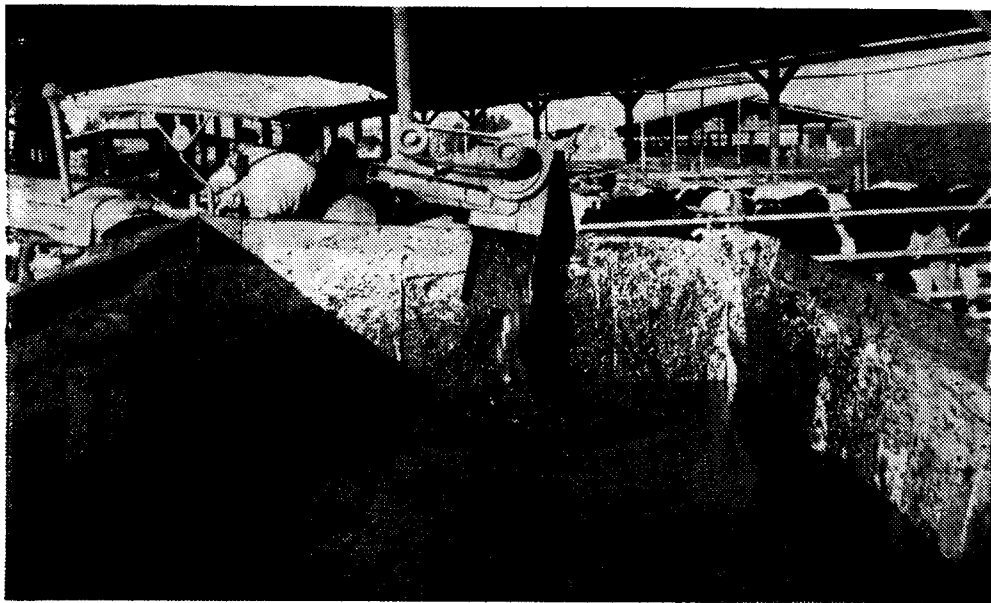
וזאת — כדי לאפשר כניסת הטרקטור המעמיס לתוך המבנה. כל מבצע ניקוי מסוג זה היה כרוך בגיוס מספר רב של עובדים כדי לפרק מהר ככל האפשר את הטפחות ולהרכיבן מחדש.

אין ספק כי השיטה המוצעת לטיפול בזבל הנוזלי צריכה להתגבר בראש וראשונה על בעיות הזיהום הנובעות, כאמור, בעיקר מגלישת הזבל והנוזלים החוצה. נראה לנו כי בניה סגורה של החלק שמתחת לטפחות ויצירת מיכל אטום לאיסוף הרפש, ימנעו גלישתו החוצה ונוסף לכך ימנעו את ריבוי הזבובים והשרצים בעקב העדר שמש ואוויר. הזבל שיצטבר מתחת לטפחות בשיטה זו יכלול בתוכו את כל השתן, וההפסד דים בנוזלים יהיו אז מינימאליים. זבל זה, שהוא הרבה יותר נוזלי מהזבל שהתקבל עד כה מתחת לטפחות, מאפשר טיפול מיכאני הרבה יותר נוח מאשר קודם לכן.

שאיבת הזבל אפשרית מנקודת מוצא אחת או שתיים וזאת מכיון שהזבל גולש וזורם לכיוון פינת השאיבה. לפיכך אין צורך להרחיק את

בעת האחרונה נוסה והודגם ע"י המרכז לחקר בניה כפרית והתחנה למחקר ופיתוח של ציוד חקלאי בטכניון, ציוד חדיש לטיפול בזבל רפת נוזלי. מטרת הניסוי היתה למצוא אמצעי טכני נוח ויעיל המאפשר שאיבת הזבל הנוזלי שמתחת לטפחות, הובלתו ופיזורו בשדה.

אחת הבעיות היסודיות שהתעוררו עם הכנסת הטפחות ברפתים היתה בעיית הזבל. משקים רבים נמנעו עד כה לסגל לעצמם את השיטה הזו בגלל הפגמים האסטאטיים והתברואתיים שנתגלו אצל "חלוצי" השיטה. התקלות היו בעיקר תוצאה של שיטת הבניה הפתוחה, שמטרתה היתה להגיע לייבוש הזבל מתחת לטפחות ע"י אינורור וקרינת השמש. במשך הזמן התברר כי אין אפשרות מעשית להגיע לייבוש מלא של הזבל, ונוזלים שניקוו בכיסים בתוך הזבל התפרצו מדי פעם החוצה והיוו מדמנה מסביב למבנה. נוסף על כך היה הכרח להרחיק את הבהמות מעל רצפת הטפחות ולפרק את הטפחות בכל פעם שהיה צורך להוציא את הזבל,

שאיבת זבל לתוך עגלה באמצעות מיתקן חילוון במשק רגבה

חיוכים ברפת

המומחים

מנהל החוות הח' קוזלאנקו. כששאלנו את הח' הנ"ל מה זה קארבאמיד וכיצד אובסים בו את הבקר, תשובתו היתה ברורה ופסוקה:

— ידוע לי בהחלט, שזהו מין "חיימקאט", עליו מתהלכות בזמן האחרון "שמועות" רבות!

מכונאי — באחזקה ללא-עול

הידוע לכם שהאוטובוס הוא כלי התחבורה הנוח ביותר להבאת מכונאי לעבודה במשק חלב? לשיטה זו של תחבורה נזקקו בפעם הראשונה בעולם בקול-חזו על שם צ'אפאייב.

הפרות געו, אך לא נחלבו.

הפרות געו משום שאכלו כבר את כל מנת המזון המריכוז הטעים ולא ידעו מה עליהן לעשות הלאה? והן לא נחלבו משום שה"יולוצ'קה" (מיתקן מטיפוס איד"רה) עמדה בטלה.

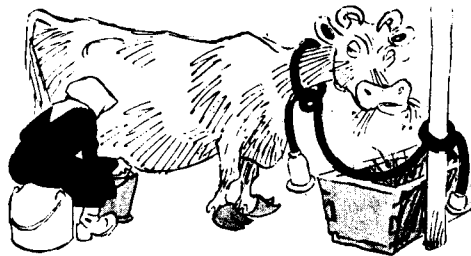

הושענא.

מה קרה ל"יולוצ'קה", איש לא ידע — לא ה"דו" ייצרקות" (החולבות) ואף לא אנחנו. הדו"יארקות הת-

האיש הבקי "בכול מכול כול" חי בסובחון "פרשת המים", וזהו הוואיטכנאי הראשי ו. י. קאלינין. באגף השלישי של הסובחון מתגוללת בשלג, מאחורי הרפת, מערכת שלמה של מכונת החליבה. כששאלנו את הח' קאלינין מדוע הובאש כה ריחו של המיתקן ומה חטאו, הוא השיב מיד בטון פסקני:

— ידוע לי בדיוק הכל — לפני שנתיים התגולל המיתקן במקום אחר לגמרי!

שימוש תכליתי באבזרי מכונת החליבה

אמנם, בזמן האחרון הופיעו יריבים נכבדים לח' קאלינין: במשקים אחדים מתפלשים בעפר, בדומה לנ"ל, למעלה מ-40 כלי-עבודה לפירור קש, שבעזרתם אפשר היה להכין בליל קמח קש מתובל בשינן (אורי-אח) סינטאטי — קארבאמיד. מזון כזה, כידוע, ינעם לכרס הפרות. למעשה כלי עבודה אלה הם שם בחזקת מוצגים מוויאונים, וכל זה הודות ל"ידענותו" של

שתי השיטות פעלו לשביעת רצוננו, אולם בשיטה הראשונה יש עוד מקום לשיכלולים. הניתוח הכלכלי של הבעיה טרם הושלם, אך כבר בשלב זה נראה שהטיפול המיכאני בזבל הנוזלי עשוי להיות זול מהטיפול המיכאני בזבל ערמה, כשכלי אחד מטפל ביותר מ-50 ראשי בקר מבוגרים. בהתאם לכך תהיה השקעת משק גדול בצידוד זה מוצדקת, ואילו משקים קטנים יותר יצטרכו להתארגן ולרכוש הצידוד בשותפות.

רם שניא, יאיר ארנון

התחנה למחקר ופיתוח של צידוד חקלאי — המרכז לחקר בניה כפרית, הטכניון

הבהמות מהטפחות ואין צורך בפירוקים לצורך הוצאת הזבל. היוצא מזה שפעולת ניקוי הזבל יכולה להיעשות ע"י אדם אחד המפעיל את מכונת השאיבה, מבלי להפריע לעבודות השיגר רתיות, כגון — הזנה, טיפול וכד'.

שתי השיטות שנוסו עונות על הדרישות שצוינו, כלומר — שאיבת הזבל ללא פירוק הטפחות כלל, או לכל היותר — הוצאת 2-3 טפחות בלבד במקרים מיוחדים.

השיטה הראשונה שנוסתה היתה — שימוש בחילזון שואב ובמפזרת זבל מטיפוס רוטאספודר, והשיטה השנייה היתה — שימוש במיכלית וואקום, בעלת מיתקן פיזור עצמי.